

Nr 235.

Av herr **Lithander**, *angående viss ändring av bestämmelserna om hinder för ordförandeskap i taxeringsnämnd.*

Enligt taxeringsförordningen § 8 skall länsstyrelsen förordna ordförande och kronoombud i taxeringsnämnd och jämlikt § 9 i samma förordning utser länsstyrelsen ledamöterna och provningsnämnden. Föredragande i dessa ärenden torde i länsstyrelserna vara landskamrarna, vilka samtidigt fungera såsom högsta fiskaliska ombud i länen och ledare av taxeringsväsendet därstädes. Flerstädes har ytterligare den praxis uppkommit, att till provningsnämndsledamöter huvudsakligast utses taxeringsnämndsordförande. I länen pläga länsstyrelserna insätta sina egna tjänstemän såsom ordförande i taxeringsnämnderna.

Genom de rekryteringsprinciper, som sålunda tillämpas, komma beskattningsnämnderna att för allmänheten framstå icke såsom opartiska myndigheter utan såsom ensidiga representanter för de fiskaliska intressena. Att denna uppfattning icke är obefogad torde framgå av den ringa omfattning, i vilken kronoombuden behöva anföra besvär för att göra sina synpunkter gällande, och av den mängd besvärsmål, som enskilda draga under kammarrättens och regeringsrättens prövning. Den orimligt långa tid, ej sällan ett decennium eller mera, som målets förande genom alla instanserna kräver, understryker missförhållandet.

För Stockholms vidkommande är ytterligare att anmärka, att överståthållarämbetet plägar förordna kammarrättsråd och kammarrättsassessorer till ordförande i taxeringsnämnd. Ämbetet har även ansett sig kunna giva ett sådant uppdrag till en föredragande i regeringsrätten.

Huru förklarligt det än må vara, att man velat på dylik väg erhålla kompetenta personer och samtidigt bereda befattningshavare extrainkomster måste man dock konstatera, att de tillämpade rekryteringsprinciperna äro oformliga. Skall en instansordning finnas, bör också instansernas fullt fristående ställning till varandra upprätthållas här som inom andra områden. Till återupprättande av tilltron till beskattningsnämndernas opartiskhet måste också ett bättre särskiljande av de fiskaliska och de provande funktionerna eftersträvas.

Delvis kunna dessa önskemål ernås genom direktiv från Kungl. Maj:t till länsstyrelserna, delvis fordras emellertid ändring av taxeringsförfordningen.

Under åberopande av vad nu anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa dels att Kungl. Maj:t ville vidtaga åtgärder för att befattningshavare, vilka i tjänsten handlägga taxeringsmål, icke utses till ordförande i taxeringsnämnder, dels att Kungl. Maj:t ville för riksdagen skyndsamt framlägga förslag till sådana ändringar av taxeringsförfordningen, att beskattningsnämndernas fulla oberoende av de fiskaliska organen garanteras.

Stockholm den 23 januari 1934.

Edvard Lithander.
